

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010618
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010618.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na verejnom zasadnutí dňa 10. augusta 2022, v trestnej veci obžalovaného A. O., za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2021, sp.zn. 5T/119/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/119/2020 zo dňa 08.11.2021 bol obžalovaný A. O. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., a to pre skutok, ktorý podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp.zn. 3 Pv 445/19/6611-22 zo dňa 12.10.2020 mal spáchať na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcom telefonickom dohovore sa osobne stretol dňa 05.10.2019, za účelom osobnej obhliadky ponúkanej palivovej drevnej hmoty v obci Y., okres G., v lesnom poraste čaš' F. s O. M., kde sa ústne dohodli na predajnej sume 550,- Eur za 11,65 m³ drevnej hmoty, ktorá sa nachádzala nespracovaná na mieste obhliadky s tým, že obvinený si toto drevo príde zobrať do týždňa od dňa obhliadky a v tejto lehote aj pošle na bankový účet O. M. kúpnu cenu 550,- Eur, pričom si celú uvedenú palivovú drevnú hmotu z miesta zobral v období od 06.10.2019 do 08.10.2019 a to napriek tomu, že za drevo nikdy zaplatiť nechcel, doposiaľ napriek viacerým výzvam O. M. za drevnú hmotu nezaplatil, ktorým konaním spôsobil poškodenému O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. ul. J. XX/X škodu vo výške 550,- Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený O. M., nar. XX.XX.XXXX v L. Y., trvale bytom Y., J. XX/X, s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného, a to písomným podaním zo dňa 12.11.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V tomto odvolaní argumentoval tým, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že predmetný skutok sa stal. Obvinený nepoprel, že si po dohode s poškodeným predmetnú drevnú hmotu odviezol, popiera však, že by sa striktne na mieste dohodli ohľadom kúpnej ceny, jej splatnosti a spôsobu úhrady. Na pojednávaní obvinený dokazoval, že drevnej hmoty nebolo v takom množstve, ako to deklaroval poškodený. Poškodenému zaplatil kúpnu cenu, na ktorej výške sa dohodli. Na druhej strane je tu výpoveď poškodeného O. M., ktorý od počiatku tvrdí, aj s odstupom dvoch rokov, že po obhliadke dreva sa s obvineným dohodli na konkrétnej sume 550,- € s tým, že túto mu obvinený uhradí na bankový účet po odpredaji dreva. Z výpovede obvineného je zrejmé, že jednu fúru dreva odpredal hneď na druhý deň po dohode s poškodeným, za toto drevo obdržal od tretej osoby finančné prostriedky. Súčasťou spisu sú doložené sms správy medzi obvineným a poškodeným, z obsahu ktorých vyplýva, že poškodený sa opakovane dožadoval uhradenia finančných prostriedkov, za týmto účelom obvinenému sms správou zaslal číslo bankového účtu, odvoláva sa na sumu 550,- € a tvrdenie obvineného, že mu zaplatil sumu 350,- € popiera. Má za to, že vykonaným

dokazovaním nebola zistená žiadna skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné výpoveď poškodeného označiť za nedôveryhodnú. Má za to, že okresný súd pri svojom rozhodnutí o obžalobe jednoznačne vyhodnotil a bral do úvahy iba skutočnosti svedčiace v prospech obvineného. Podotkol, že okresný súd po podaní obžaloby rozhodol vo veci trestným rozkazom, ktorý obvineného uznal vinným zo spáchania žalovaného trestného činu podvodu, pričom pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2021 nedošlo k zmene dôkaznej situácie v prospech obvineného.

Záverom svojho odvolania navrhol, aby odvolací súd na základe odvolania prokurátora zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2021 sp. zn. 5T/119/2020 z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 08.11.2021, doručeným okresnému súdu dňa 07.12.2021. Uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok nemá vady vytýkané odvolaním, a preto nie je daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Dokazovaním realizovaným na hlavnom pojednávaní neboli odstránené pochybnosti o okolnostiach uzavretia a o konkrétnom obsahu (a jeho následných zmenách) právneho úkonu, ktorý bol ústne dojednaný medzi účastníkmi, teda jeho osobou a poškodeným, dňa 05.10.2019 v lesnom poraste obce Y., časť F.. Z uvedeného dôvodu nebolo v trestnom konaní preukázané, aké konkrétne povinnosti, na ktoré sa zaviazal, svojím konaním porušil, a preto primárne vo vzťahu k obligatórnej existencii jeho subjektívneho úmyslu, tento nebol preukázaný a teda nie je možné vysloviť právny záver, že konal s úmyslom poškodiť osobu O. M.. V priebehu trestného konania sa nepodarilo preukázať, či tento jeho úmysel bol daný od momentu vzniku právneho úkonu a vykonaným dokazovaním sa rovnako nepodarilo preukázať ani iný časový moment, kedy bol úmysel poškodiť O. M. u jeho osoby, prvýkrát daný. V daných právnych súvislostiach, preto nebolo objektívne možné v trestnom konaní preukázať, v ktorom časovom momente a ktorým svojím konaním trestný čin, pre ktorý je súdený, zavšíl. Z uvedeného dôvodu, pretože sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať obligatórne náležitosti trestného činu podvodu podľa ust. § 221 ods. 1 Tr. zák., pre ktorý je súdený, nie je možné vysloviť v konečnom rozhodnutí súdu právny záver o jeho vine. V rozpore s interpretáciou záverov dokazovania realizovaného na hlavnom pojednávaní prokurátorkou je možné z dokazovania vyvodiť záver, že sa nepodarilo objasniť konkrétne okolnosti, obsah, a teda následne identifikovať konkrétny civilný záväzkovo-právny vzťah, ktorý účastníci, a to poškodený O. M. a on uzatvorili, v priebehu súdneho konania sa nepreukázala ani právna skutočnosť, či domnelý poškodený O. M. konal ako vlastník, resp. zastupoval vlastníka, aký bol právny vzťah domnelého poškodeného O. M. k vzniknutej škode. On poukázal na nedostatky dokazovania v prípravnom konaní aj vo svojom podaní zo dňa 28.09.2021, s ktorými sa stotožňuje a na obsah tohto podania poukázal aj v odvolacom konaní, nakoľko dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2021 sa uvedené nedostatky nepodarilo odstrániť, a preto nevyhnutným dôsledkom bol odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu v znení zo dňa 08.11.2021. Domnieva sa, že právny záver napadnutého rozsudku, ktorým podľa § 285 písm. b) Tr. por. jeho osobu spod obžaloby oslobodil, je riadne skutkovo a právne odôvodnený, zákonný, a preto nie je daný zákonný dôvod na jeho zrušenie.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor zotrval na podanom odvolaní. Nestotožňuje sa s rozhodnutím okresného súdu. Má za to, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu trestného činu tak, ako je uvedený v podanej obžalobe. V podrobnostiach, čo sa týka ich odvolania, poukázal na jeho písomné odôvodnenie. Navrhol teda, aby odvolací súd z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa nestotožnil s právnym názorom okresnej prokuratúry. V podrobnostiach, čo sa týka ich názoru, poukázal na písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu. Má za to, že okresný súd v tomto konkrétnom prípade správne aplikoval zásadu „ultima ratio“ a aj zásadu „in dubio pro reo“. Navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa plne pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku rozsudku, proti ktorému tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podania dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2021, a to výsluchom obžalovaného, ktorý podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že sa cíti byť nevinný, ďalej

výsluchom poškodeného O. M., svedkov A., J. E., C. X. a prečítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o trestnom oznámení, listiny predložených poškodeným a obžalovaným, správy obce S., rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/65/2012, výpisu z evidencie priestupkov, aktuálneho odpis registra trestov na obžalovaného, prepúšťacej správy, zmluvy o poskytovaní služby vedenia cudzieho motorového vozidla a preprave vecí.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s ust. § 168 Tr. por., prvostupňový súd v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, keď obžalovaného A. O. oslobodil spod obžaloby. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd v plnej miere stotožnil.

Súd prvého stupňa, ktorý obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., rozhodnutie odôvodnil prakticky tým, že prejednávany skutok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný, nemal byť prejednávany v rámci trestného konania. Zisťovanie a následné vyhodnocovanie otázok vo vzťahu k tomu, kto je vôbec vlastníkom predmetného dreva, či poškodený alebo členovia urbáru, za ktorých zrejme poškodený konal na základe splnomocnenia, či poškodený s obžalovaným uzatvorili kúpnu zmluvu, alebo zmluvu o sprostredkovaní, alebo úplne iný typ zmluvy, či na platnosť zmluvy stačilo, že bola uzavretá v ústnej a nie v písomnej forme, patrí apriori do sféry rozhodovacej činnosti civilných súdov a nie súdov trestných.

Správne okresný súd aplikoval princíp ultima ratio, ktorý je v tomto prejednanom prípade aj v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/35/2013 zo dňa 13.08.2013 uverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR v zošite 6/2014 pod č. 96/2014. Ultima ratio je jednou zo základných zásad trestného práva, čo znamená, že jeho prostriedky sa majú použiť už ako krajný prostriedok štátu na ochranu určitým Trestným zákonom, taxatívne vymedzeným spoločenským vzťahom, v prípade, že prostriedky iných právnych odvetví sú neúčinné na ochranu takýchto vzťahov. Princíp ultima ratio tak umožňuje orgánom činným v trestnom konaní a súdu odlišiť prípady, ktoré spadajú výhradne do sféry občianskoprávných či obchodných vzťahov a napĺňajú len zdánlivo formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu od skutočnej trestnej činnosti. Ani prípadnú neschopnosť štátu upraviť svoj súdny systém tak, aby sa osoby mohli rýchle a účinne dopomôcť v civilnom konaní svojich oprávnených nárokov, nemožno suplovať prostriedkami trestného práva. Prostriedky trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve, celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

Aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci je dôvodný záver spočívajúci v tom, že stíhaný skutok nie je trestným činom a bolo potom potrebné postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného A. O. spod obžaloby oslobodiť.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného O. M. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.